

This is it!

Anna Olaes-Parker, Simon Gran Danielsson & Jonas Silfversten Bergman på konsthögskolans galleri i Umeå.

Här är det! Eller: Det är nu det händer! Ja, höstterminens sista grupputställning med avgångselever från konsthögskolan i Umeå heter så - *This is it!*. Det är en konceptuellt tät utställning som behandlar en rad olika ämnen. Det handlar om överblivna platser och relationella aspekter av rum, material som idé eller hantverksämnet som bild samt genusproblematik och rasifiering i kommersiella subkulturer. Trots den stora variationen av ämnen har konstnärerna lyckats samla sig kring en gemensam startpunkt. Utställningen närmar sig problemet med normativa processer i vår visuella kultur med ytan och bilden som ingång. Konstnärerna ställer ut tre verk var. Det är tydligt att de har fört en dialog om hur de sina skillnader till trots kan samverka för att göra en utställning där alla ämnen ges lika mycket utrymme.

På golvet vid ingången till galleriet står Simon Gran Danielssons *Sex and the city* (2016). Det är en skulptural installation vars gestaltning påminner om ett tak. Konstnären har genomgående arbetat med upphittade material eller material med lågt pengavärde. I de olika gestaltningarna kan vi bland annat se fönster, rep, brädor spånskivor och en krökt metallstolpe. De upphittade materialen har hämtats från platser som Gran Danielsson kallar SLOAPS (spaces left over after planning). SLOAPS kan till exempel vara uppställningsplatser eller avställningsplatser. Områden vars funktion är viktig men som själva framlider i en sorts varats limbo. Dessa platser som ofta är tillfälliga kan ibland bli kvar under långa perioder. De kan till och med helt glömmas bort. Gran Danielssons verk relaterar i sin gestaltning till geometriska grundformer. Vi kan se variationer på trekanter, kvadrater och cirklar. Konstnären skriver själv att gestaltningarna är tänkta att referera till olika platser i en stad. Det verk som mest tydligt fångar min uppmärksamhet är *Neighbourhood* (2016). Det är en skulptural installation där konstnären har sammanfogat åtta fönster genom att fästa dem mot varandra i karmsidorna. Fönstren står direkt på golvet och bildar en åttkantig cirkelform. Konstnären har använt en äldre typ av tvåglasfönster som vanligtvis monteras i par. Glasens insyn varierar och kan korrigeras med hjälp av persienner, ett glas är krossat och en spånskiva har skruvats på för att täcka över öppningen. Jag tänker på filosofen Jeremy Benthams fruktansvärda idé om panoptikon. Hur arkitektur kan användas som ett verktyg för yttre kontroll. I förlängningen tänker jag naturligtvis också på idéhistorikern Michel Foucault som förklarade hur den panoptiska idén, då vi utsätter människor för den, nödvändigtvis leder till en internalisering av kontrollfunktionen. Verket förmedlar känslan av ett inte fungerande grannskap.

På väggen bredvid, ett par decimeter ovanför golvet, hänger Jonas Silfversten Bergmans målning *Fronts III* (2016). *Fronts I-III* är en serie målningar som delar både titel, storlek och teknik. De är numrerade och har hängt i ordning från vänster till höger i rummet. Målningarna föreställer närbilder av OSB skivor. OSB står för "oriented strand board" och det är ett industriellt tillverkat byggnadsmaterial. Skivorna används vanligtvis i västerländsk rumsproduktion som väggbeklädnad/förstärkning bakom gipsskivor men kan användas till i stort sett vad som helst. I sina gestaltningar har Silfversten Bergman kombinerat måleri med screentryck. Det är intressant för att tryckteknikens raster gör betraktarens rörelse i rummet viktig. Ögats och kroppens avstånd till det sedda avgör på ett tydligt sätt hur vi tar emot bilden. Rastereffekten gör att vi på nära håll upplever den som en yta i sig själv, men då vi ökar avståndet försvinner ytan till förmån för bilden som

KONST VÄSTERNORRLAND

Landstinget, Regional Utveckling, 871 85 Härnösand 0611-80214

Red: Mats de Vahl mobil:070-2476939 epost: mats.de.vahl@lvn.se

istället framträder. Som konstvetare upplever jag abstraktionen av byggnadsmaterialet och att det dyker upp som bild i en konstkontext som något av en tidsresa. Plötsligt befinner jag mig i diabildens perifera mörker och hör en röst genom rummet som med finlandssvensk brytning talar om Jasper Johns verk *Painted Bronze* (1960). Det är fint.

På golvet, ungefär i mitten av rummet, står verket *Balancing between top and bottom* (2016). Det är väsentligen en teckning av Anna Olaes-Parker. I den här utställningen använder Olaes-Parker sitt bildskapande som ett sätt att kommentera och utmana normativa gestaltningstraditioner i japansk *anime*. *Balancing between top and bottom* föreställer två unga personer i vardaglig men formell klädsel. Den ene lyfter den andre i sin famn och båda två ler. Verket är ett digitalt tryck som har klistrats på en kartong och skurits ut efter figurernas konturer. Utseendemässigt är personerna på bilden lika. Konstnären förklarar att verket refererar till en populär animegenre som kallas "boys love". En genre där samkönade relationer mellan män vanligtvis gestaltas av en feminin och en maskulin man. Homorelationer som gestaltas enligt en binär heteronorm. Genom att istället understryka personernas likheter söker konstnären att på ett subtilt sätt motverka upprepningarnas meningsskapande verkan. Ett annat verk som använder samma strategi är *When I resurfaced, taffy-skinned* (2016). Det är ingen rasande kritik utan en förhållandevis sansad kommentar som noggrant bevarar konstnärens vördnad inför animekulturen som helhet.

Med återttagande, återskapande och abstraktion som konstnärliga metoder har konstnärerna skapat små fickor av motstånd i den visuella kulturens konventioner. Jag ser en utställning som söker att positionera sig mot en dualistisk uppfattning av yta. En uppfattning där ytan (eller kroppen) vanligtvis reduceras till en behållare för en tänkt kärna. Det finns däremot ingen fast kärna i konsterna. Det vi kallar för sakernas yta är lika verkligt som koncepten. Så är allt sammanflätat.

Text: Sebastian Andersson

Foto: Anna Olaes-Parker

Volym 2017-01-18